

Sebbe i Dublin

Dagbog

JULI 88

*Dokumentet er skrevet af Anne Ulrik og Edith. Ansvarlig redaktør: Carl Otto.
Dokumentet er digitaliseret og har fået tilført billeder af Steen Weile.*

Lørdag den 9. juli.

Vi startede i bus fra Spejderhytten kl. 13.45 og i øsende regn gik det mod Esbjerg i højt humør. Kom til Esbjerg kl. 16.00, så der var 1 1/2 times ventetid. Vi sejlede med Dana Anglia, det gik udmærket, spiste sammen til aften og hyggede os i bar og diskotek med diverse drinks. Vi havde køjer helt nede i skibets bund, der var meget varmt og en del støj, om det var maskinerne eller når folk faldt ud af køjerne vides ikke.

Søndag den 10. juli.

Morgenmad kl. 08.00 - alle smurte madpakker til frokost, planmæssigt, inde i Harwich kl. 13.20 engelsk tid kørte vi / bus mod vest. Det er overskyet men varmt. Landskabet ligner meget det danske bortset fra husene. Kl. 14.30 var vi nord for London ved Hendon - passeret to gamle ruiner der er megen trafik - 3 dobbelte vejbaner. Videre til New Port, - spisepause på 1 time, nu øser det ned, mandskabet har blandet sig med folk fra Aros. Det er ved at blive halvmørkt, men landskabet bliver grønnere og kønnere, dog er det foruroligende at se så mange træer, der er gået ud. Her omkring Telford (Nordwales) ser vi de første bjerge, terrænet er mere kuperet, aftensolen skinner og det er meget smukt, kører langs en flod og kommer til bjergkæden, en un-

derskøn køretur gennem en symphoni i grønt med hvide prikker i (får). Kom til Holyhead kl. 23.00 og båden sejler kl. 05.30 - der var ikke arrangeret nogen form for indkvartering, så det var ingen rar oplevelse at stå der uden tag over hovedet. Helligvis var buschaufføren så rar at tilbyde os bussen, så vi sad / lå på bedste måde imellem hinanden og fik et par timers hvile.

Mandag den 11. juli.

Klokken blev hurtig 5 og med bagagen kom vi ombord på færgen, hvor vi hurtig fandt stole / bænke o.s.v. og sov videre. Det blæste frisk, så færgen gængede, men vi var så trætte, at vi sov fra det hele. Vi ankom til Dublin kl. 09.00, men der var ingen for at tage mod os, men der var dog en bus, som kørte os midt ind i byen til en art vandrehjem "Kinsley House" på Lord Edward Street. Vi havde knapt fået tid til at finde vores værelser, før bussen kørte os til den gamle bymur (fra år 1400) der var indrettet et vikingemuseum, et såkaldt levende museum, hvor skuespillere opførte daglig dagen i vikingetiden og datidens omgivelser med lyde og dufte. Det var fantastisk godt. Så gik vi tilbage til "Kinsley House" og først nu fik vi tid til at få børstet tænder og få et bad.

Skibslaget Sebbe Als, Augustenborg

Kl. 12.30 var vi af Carlsberg inviteret til lunch i Dublins ældste Pub og efter at have mættet vores maver havde vi fri resten af dagen til at opleve byen på egenhånd. Ved vikingemuseet var Lassen blevet træt og kom galt af sted ved at lægge sig til at sove i den forkerte bus, men han klarede situationen flot og fandt frem til os andre i Dublins ældste Pub - så kom ikke her.

Tirsdag den 12. juli.

CARLSBERGDAG. På "Kinsley House" måtte vi bruge køkkenet og selv lave morgenmad, kaffe eller the, små flutes, toast-brød, smør, marmelade cornflakes og juice, og man kunne ikke forlange det bedre. Kl. 09.30 til morgenmøde angående "Carlsbergdagen" derefter i Bus til Sebbe, der lå i Alexander Bassin. Efter 1-2 timers ventetid roede vi kl. 12.00 i dejligt vejr lidt rundt i havnebassinet og kl. 12.30 skulle vi sammen med Aros ro under en vippe-bro og hen til en trappe, hvor Dublins borgmester kom om bord og fik en gave nemlig et motiv af Sebbe skåret ud på et stykke egetræ, made af Lassen. Derefter roede vi til havnekontoret, hvor det officielle skulle foregå, der var mange fine "mappemænd" med damer og de havde spist alle pindemadderne og drukket alt øllet, og vi følte os ærlig talt ikke rigtig velkomne.

Efter nogen ventetid blev der dog skaffet nogle små varme frikadeller og mere øl, hvorefter vi forlod selskabet og gik tilbage til Sebbe. Det var blevet overskyet, koldt med lidt regn. Vi havde fået 2 journalister om bord og til ære for nogle fotografer skulle vi ro lidt ud og sætte sejl (det nye med Carlsberg navnet på). Vi prøvede 3 gange at sejle for sejl, men på grund af hård skiftende vind blev vi nødt til at opgive. Roede så ind til kajen igen. 9 af mandskabet skulle blive om bord, da Sebbe sammen med Aros skulle slæbes til Dun Laoghaire. Vi andre blev kørt i vores bus til vores "hjem", hvor vi var kl. 16.00. Om aftenen var vi inviteret af Carlsberg til middag i en spændende gammel kro, hvor vi havde en rigtig irsk aften med musik og sang.

Det nye sejl med Carlsberg logo prydede Sebbe da vi sejlede af Liffey for at fejre Dublins 1000 års jubilæum

Havnekajen på begge sider af floden var stoppet med mennesker der hujede og hilste på de gæve vikinger der kom sejlende

Under den store festivitás blev et "vikingeskib" med en afdød høvding sendt til havs og brændt

Skibslaget Sebbe Als, Augustenborg

Onsdag d. 13. juli.

Vores buschauffør hed Tom, han var en meget tiltalende mand og han kørte for os hver dag og var altid meget hjælpsom. Kl. 10.00 blev vi kørt til Guinness, hvor der er blevet fabrikeret øl siden 1759, vi blev vist rundt og så hvordan øllet blev fremstillet og vi fik da også en smagsprøve. Vi blev derfra kørt til en Pub, hvor Guinness inviterede på lunch.

Derfra blev vi alle kørt til Dun Laoghaire, hvor 10 frivillige (i vikingetøj) sejlede med gæster sammen med Aros. Resten af mandskabet fik set sig om i byen. Edith og Carl Otto var på den danske Ambassade og kørte i tog til Dun Laoghaire og bemærkede da, at der var ingen grafitti i tog eller på bygninger. I parentes bemærkes, at vi i Dublin har set utrolig mange forfaldne tomme huse, de bygger nyt moderne ved siden af, ligesom vi har set flere gamle skibe liggende på grund - de bliver ikke fjernet.

Det var i øvrigt en meget forvirrende dag med en masse ventetid. Bormesteren skulle være kommet, men han blev bare væk. De arme vikinger sad og frøs i Sebbe fra kl. 14.00 til kl. 21.00, på grund af stærk blæst kunne der ikke blive sejllads uden for havnen. Til slut fik vi irsk stuvning i en meget nusset Pub. Da vi var sultne var der ikke nok, så ved anden ombæring var der hældt vand i, så det nu virkede som suppe. Da vi var blevet kørt hjem til Kinsley House gik de fleste for dog at få lidt ud af dagen på Pub, dem der var på Puben King Edward var så heldige at få en meget hyggelig aften sammen med Irlænder og nogle Frederikssundsvikinger, vi sang i fælles skab irske og danske folkesange indtil det var lukketid kl. 23.30, hvor der ikke blev skænket mere op, og så skulle alle være ude inden kl. 24.00.

Torsdag den 14. juli.

DANFOSSDAG. Vi havde orienteringsmøde kl. 09.30 om dagens forløb. 12 "vikinger" tog af sted til Dun Laoghaire, hvor Sebbe og Aros lå. Resten af mandskabet havde fri til kl. 18.30. Det var meningen, at vi skulle sejle med Danfoss kunder, men det blæste så stærkt, at det ville have været uforsvarligt at sejle med et uøvet mandskab, så vi måtte blive i land og nøjes med at lade 2 mand med vikingetøj stå ved Sebbe og lade sig fotografere med Danfoss kunderne.

Det Irske vikingeskib Duffin for fulde sejl op af Liffey.

De border os - ro til i begge sider!

Der var et plastk vikingeskib der tabte hovedet - det var heldigvis lavet af skum så det flød som en prop. Det blev dog hurtigt sat på plads med gaffatape!

Vi blev derefter inviteret til dansk frokost med dansk rugbrød, øl og snaps og hvad der ellers høre til. Carl Otto holdt en tale, aw1.11 meget vellykket hvor han fortalte historien om Sebbe, det var en succes. Så hjem igen til Kingsley House og fri i 1 1/2 time til kl. 1830, hvor dette officielt skulle åbnes med mange honoratiores--der blev serveret vin og pindemadder. Peter Svendsen og Carl Otto skulle skære en kage for med deres vikingsværd. Det var en meget stor kage med 2 senge lavet i marcipan. Vi festede hele aftenen og enkelte sluttede på King Edward Pub.

Fredag den 15. juli.

DUBLINDAG. Kl. 11.00 kørte Tom os alle i bus til Dun Laoghaire. Efter at have gjort Sebbe klar blev vi slæbt ud af havnen satte vi sejl og havde en vidunderlig dag på havet, hvor vi fik prøvet det nye sejl.

Vi havde madpakker og drikke med og da solen skinnede nød vi turen. Kl. 18.30 skulle vi være inde i havneområdet og have kaproning med et irsk vikingskib, men som sædvanlig blev det forsinket og til sidst næsten aflyst, det vil sige vi tog sagen i egen hånd - roede helt ind i havnebassinet, vendte og satte sejl og strøg forbi de andre vikingskibe, - det så flot ud, så var vi til fint party med bl.a. borgmesteren. Vi var hjemme i vores værelser kl. 21.30, så det var en lang dag og mange gik tidlig til ro - men der er jo altid nogen der kan have endnu en drink og vores "private Pub" ligger lige om hjørnet.

Lørdag den 16. juli.

BATTLE OF CLONTARF. Det regner - det ser kedeligt og gråt ud, vi kørte i bus ud til skibene, der nu var samlet samme sted, bl.a. andet var den berømte norske båd SAGA SIGLAR kommet sejlede fra England. Vi sad og ventede i skibet til kl. 10.00, så sejlede vi en prøvetur og ind til kajs igen, yderligere venten til kl. 11.30, så kom der lidt sandwich, som vi selv betalte - desværre var der ikke mad nok. Vi skulle ankomme kl. 14.30 til Clontarf sammen med Aros, Saga Siglar, et meget stort irsk vikingskib bygget af træ samt 4 mindre irske "vikingskibe" bygget af glasfiber. Vi satte sejl og havde en fin tur til Clontarf, vi var heldige at sejle, hvor der var vand nok, et par af de andre skibe gik på grund på en sandrevle. De fleste var i land i kort tid for at overvære slagets gang, det var ærlig

talt et værre gedemarked, Forøvrigt så havde vi 2 lurblæsere med om bord på Sebbe (Frederikssundsvikinger). Vi var hjemme ved vores kajplads kl. 17.00, hvor Tom hentede os, så vi havde 2 timers pause. Kl. 19.00 kom Tom med bussen og kørte os til havnefesten i Clontarf. Vi fik noget lækker mad nemlig grillet oksekød, salat og 1 øl. Vi sad som sild i en tønde i et stort telt - senere gik vi ind i klubhuset og der var endnu flere mennesker, men det var hyggeligt og Irlænderne ville gerne tale med os. På et vist tidspunkt stod Sebbes besætning midt på gulvet og klappede i hænderne medens de sang brudevals. Edith og Carl Otto, der havde 39 års bryllupsdag måtte så danse brudevals til stor undren for Irlænderne.

Det var fint fundet på. Kl. 22.00 kom Tom med bussen og kørte os "hjem", så der blev tid for dem der gerne ville på Pub og for 9 mand blev det jo sidste aften.

Søndag den 17. juli.

LIFFEY. Edith og Carl Otto havde lånt en Danfoss firmabil og skulle resten af tiden opleve Irland alene, derfor blev arbejdet med at skrive dagbog overladt til Anne Ulrik. Morgenmad kl. 09.30. Atter en dag, hvor det var skyet og diset. Frokost skulle vi selv sørge for at have med, men det er svært en dag, hvor hele Dublin "sover". Afgang fra Kingsley House kl. 11.00, som sædvanlig lang ventetid. Vi skulle sejle op ad floden Liffey i en flotille med de andre vikingskibe samt alle former for sejlåde. Vi kom af sted fra liggepladsen kl. 14.15 og roede op ad Liffey med 2 vikinger i stævnen, lagde til ved et Guinness-skib, her var nogle få af os om bord, men formålet med at skulle om bord vides ikke. Derfra sejlede vi for sejl et lille stykke ned ad Liffey og lagde til ved det danske fiskeriinspektionsskib Ingolf. For en gangs skyld var der både mad og drikke til alle mand. Fra Ingolf delvis drev vi med tidevandet og roede tilbage til Sebbes liggeplads. Denne dag havde vi dagens første uheld - Wilfords briller drog til bunds. Dette tog manden med et blændende hvidt smil - han er vel tandlæge. Kl. 18.30 var vi tilbage i Kingsley House.

Om aftenen tog vi en vemodig afsked med Peter Møller, Steen Weile, J.U. Grau, Niels Nielsen, Iwan Lorenzen, Torben Heidtman, Peter Svendsen, Martin Sandø og Jesper Rahr Pedersen,

Skibslaget Sebbe Als, Augustenborg

som kun havde meldt sig til de første 8 dage. Nogle enkelte tog med besætningen fra Imme Aros ud for at indvie en ny Pub, andre var ude og spise og så var der dem, der gik tidlig i seng.

Mandag den 18. juli.

TUREN TIL ARKLOW. Morgenmad kl. 06.45. Det er stadig overskyet - gad vide om solen aldrig skinner i Irland. Vores problem med at skaffe noget at spise og drikke til sejlturen løste vores buschauffør Tom. Han drog efter sandwiches og drikke. Den mand er guld værd. Kl. 08.45 stod vi for sejl ud af havnen mod Arklow. Vi skulle have følgeskab af en slæbebåd, den var ca. 1/2 time forsinket. Efter en times sejllads havde vi første og forhåbentlig eneste uheld til søs. Rortovet sprang, sejlet kom ned og vi blev slæbt mod syd for Arklow imedens Finn Hansen fik ordnet rortovet. Kl. 15.30 var vi klar til at sejle ind i havnen, men havnefogeden bad os vente, han ville få fat i lokalradioen samt lave en velkomstkomite, så vi var i havn kl. 16.10. Det viste sig, at velkomst-komiteen bestod af 7 mennesker der sikkert ikke vidste, at vi kom. Under selve turen fik de fleste sovet ud, ja selv Allan blev frisk.

Under turen opstod der et problem - hvorfor kan kun de færreste tisse, når Sebbe er for slæb?? Svar udbedes. Om aftenen inviterede Ekse på "besøg" i sin køje-sæk - for at studere hans underhylere. Til en forandring var vi på Pub, dog var der andre som foretrak at stresse af foran flimmerkassen. Det var alt i alt en god dag med sol, lidt vind i sejlet og sidst, men ikke mindst som altid godt humør.

Tirsdag den 19. juli.

I ARKLOW. Efter en god nats søvn stod vi op og fik for en gangs skyld irsk morgenmad med æg, bacon, pølser og selvfølgelig toast. Hotel Bridge som vi bor på har set bedre dage, det ligger lige ned til floden og så er der ingen trafik mellem kl. 23.00 og 06.00, dejlig stille. Der er noget de kalder for bad og toilet på gangen, det er bestemt ikke dansk standard - but when in Eire do as the Irishmen or leave - Chresten Lassen har haft en hyggelig nat, hans ryg bærer mærker af to fjedre. Nogle af os andre har følt os hensat til en høstak, da nogle af madrasserne er fyldt med halm. Morgenmøde kl. 09.00, hvor Wilford fortalte om dagens program, det bliver spændende at se hvor megen ventetid, der bliver i dag. Kl.

Imme Aros var, som det fremgår, sponsoreret af DFDS. For fulde sejl op af Liffey.

Sejlladsen foregik i noget der mindede om kaos - alle ville være med.

11.00 blev vi slæbt af et skib til S.Ø. for Arklow. Kl. 13.00 stod vi for sejl ind og droppede sejlet i havnemundingen og roede videre, men fik så at vide, at vi skulle vente lidt, de var ikke parate endnu, så vi roede udad igen og langt om længe fik vi startsignalet og roede ind. Der var mange mennesker som var vidner til vikingernes ankomst. Imedens der blev holdt taler (også af Wilford) sad vi og nød solen i Sebbe, og efter at have skrevet i byens gæstebog blev vi kørt i bus til Arklow Bay Hotel, hvor vi gik til bords i små grupper mellem 200 - 250 mennesker. Vi fik en overdådig middag. Menuen var honningmelon, grøntsagssuppe kogt laks med grøntsager, æbletærte og et stykke af den lagkage C. Lassen skar over med sit sværd. Efter dette traktement, som bare klappede tog vi tilbage til Sebbe. Her legede og fortalte onkel Wilford for børnene og uddelte badges. Vi roede så lidt op ad floden, satte sejl og tog en tur forbi alle tilskuerne. Efter vi havde fortøjet Sebbe og gjort klart skib tog vi atter på Bridge Hotel kl. ca. 18.00. Denne dag var vi "guests of honour", og det blev der helt bestemt gjort meget ud af. Det har været den bedst planlagte dag hvad alt angår.

Da vi havde fået "pinted" lidt på Bridge Hotel blev vi inviteret ud for at se en træfiskekutter.

Den blev bygget som arbejdsløshedsprojekt til søspejderne i Arklow. Palle var i sit es, han var næsten ikke til at få halet væk derfra.

Senere på aftenen var vi inviteret på Hayne's Hotel af selveste mr. President Haynes. Her bød man os velkommen med pindemadder, gratis bar og pragtfuld irsk folkemusik. Vi havde en skøn aften/nat. Stedet vrimlede med fulde irlændere og nogle fulde danskere. Wilford kom hjem med den største bjørn, vi endnu havde set. 5 af os blev inviteret til at spise Chicken and chips på mr. Haynes Burgerbar, hvor vi skam også, skulle se 4 km lang video fra d. 4. juli. Trætte, mætte og i højt humør gik vi tilbage til Bridge Hotel, men ak ingen havde en nøgle, så vi fik piftet Lassen vågen og han kom ned i underhyler og lukkede os ind. Gad vide, hvordan vi har det i morgen???

Onsdag den 20. juli.

Vi mødte ved Sebbe kl. 08.45, for en gangs skyld var det os, der kom for sent. Det var solskin, men vinden var i nord. Skipper Ekse havde hørt, at den ville gå om i S.Ø., imedens vi ventede på

det var vi på slæb. Vi havde 2 irske gæster med og vi nød solen og hinandens sløve selskab til før Dun Laoghaire, hvor vi med sejl kom meget flot ind i havnen, hvor der skulle overrækkes en check i sejlklubben til den lokale ungdomsdeling. Det skulle gøres kl. 15.00, men ak vi kender nu Irlændernes præcision, så i løbet af ventetiden fik vi serveret Guinness, Carlsberg og Wisky. Vi fik det overstået så atter for sejl ud af havnen mod Dublin det gik strålende, men så fik vi pludselig ordre til at vi skulle slæbes, det var noget med hensynet til andre skibe. Da vi kom til vores kajplads lå der 3 russiske skibe, så vi måtte flytte lidt. Dette medførte en diskussion mellem skipper Ekse og en havnemand. Desværre viste det sig, at nogen var stukket af med vores skibsklokke og den lille jolle. Kl. 18.30 var vi tilbage i Kinsley House. Alle strøg i bad, og hvis nogen fik et chock, da de så deres ansigt i spejlet, så var det ikke uden grund, for solen havde gjort sin pligt. Om aftenen var vi ude og spise forskellige steder. Nogle gik på Pub og andre slappede af på Kinsley House.

Torsdag den 21. juli.

FRIDAG. Fridag for alle undtagen Kim og Christian, der skulle klargøre Sebbe. Vi andre nussede lidt rundt i byen.

Vi mødtes kl. 19.00 for at tage ud og spise en afskedsmiddag arrangeret af Carlsberg Tom og bussen var der som altid til tiden. Det viste sig, at vi alligevel ikke skulle med bus, så Tom kom med ind og fik en buket blomster og en Sebbe Als Sangbog som afskedsgave. Der var kun 5 min. gang til The Bad Ass Cafe, hvor vi skulle spise. Her kunne vi få alt det vi ønskede, dog ikke øl. Efter at maverne var godt fyldte gik vi videre til Pubben "Stags Head". Her stod det på pints ad libitum. Andy lærte os "Captain Claw", det går ud på at skylle en pint ned, i medens skal man udføre nogle bestemte fakter, hvis man lavede fejl skulle man give en øl. Vi gik tidligt hjem, men der var dog nogen, som skulle hen og tage afsked med King Edward, og så var det bare om at få presset de sidste ting på plads i køjesækken.

Fredag den 22. juli.

Så er det sidste dag i Dublin. 9 mand var ude og få Sebbe op i sin seng og det gik planmæssigt, de var hjemme igen kl. 15.00. Vi skulle være ude af vores værelser kl. 11.00, så det var bare om

Skibslaget Sebbe Als, Augustenborg

at få pakket færdig og stillet vores bagage ind i kuffertrummet under lås og slå. Kl. 18.30 havde vi en fællesspisning sammen med besætningen fra Imme Aros. Vi havde et par gode og hyggelige timer og vi sagde farvel og på gensyn i 1989, hvor både Sebbe og Aros fylder 20 år.

Søndag den 24. juli.

Nogle sov ande, andre var morgenfriske og humøret steg ved det danske morgenbord med rigtig kaffe, dansk rugbrød, rundstykker og lækkert wienerbrød. Færgen var stor og meget moderne, der var swimmingpool, sauna, biograf og en dejlig bar, hvor man, hvis man havde penge, kunne få de mest vidunderlige drinks. Omkring kl. 13.45 anløb vi Esbjerg havn og vi kom efterhånden igennem tolden og fandt ud til vores bus, som skulle køre os hjem til vores Als. Familien Rosenberg sagde vi farvel til, for de skulle jo til Århus. Mere eller mindre dvaske sad vi og kiggede ud på det danske landskab, vi var alle enige om, at der er meget smukt i Danmark. Det var en mindre bus vi havde og chaufføren var meget flink, så vi fik ham til at køre rundt Augustenborg og sætte folk af, hvor de boede. Det var lidt vemodigt at sige farvel til hinanden for vi havde haft det sjovt sammen. Christian og Finn Hansen var de sidste til at blive kørt hjem.

Reporter: Anne Ulrik og Edith.

Ansvarlig redaktør: Carl Otto

Første hold tog hjem efter en uge. En kold øl på færgens dæk var til at holde ud.